

обилие и търпение, ние ще привлѣчемъ около насъ свѣтло-зарния огънь на истината и доброто, всички даровити и надеждни люде, новитѣ Методиевци, новитѣ Кириловци, и ще станемъ гнѣздо на свѣтлина и просвѣта. Ето Василий и Витлеемъ въ Римъ, сега грабятъ съ пълни шепи отъ мъдростъта на древнитѣ. Добре, че чичо ме послуша и ги изпрати. По-късно ще го моля настойчиво да изпрати и други. Той вече почна да разбира, че не само съ оръжие и сила може да се постигне голѣмия блѣнъ. Но отъ единъ човѣкъ не може всичко да се иска. Ето дори великиятъ Симеонъ е ималъ своитѣ слабости. Какъ е можалъ той, толкова мъдъръ и благороденъ, да лиши първородния си синъ Михаилъ отъ царска властъ, въ полза на малодушния, на слабоволния Петъръ? Ето той е билъ голѣмъ мъдрецъ и великъ воинъ, но сърдцето му е било слабо. Докато баща му, свети Борисъ, е билъ едновременно мъдъръ, благочестивъ, но и смѣлъ, безмилостенъ. Нима е малка дързостъ тая, да ослѣпишъ сина си, родното си чедо, за благо на държавата?

— Знаешъ ли какво? — каза внезапно Добромиръ. — Ти ще бѣдешъ този български царъ, който ще обединява въ себе си всички добродетели. Благочестие, безстрашие, книжовность и кораво сърдце.

— Кой знае? — усмихна се Иоанъ — Кораво сърдце? — и веднага мисълъта му догони свидния образъ на Ана. Сякашъ нѣщо го блѣсна въ гърдитѣ.

Кораво сърдце? Толкова младъ, а вече бѣ превиль глава предъ мощния зовъ на любовта... Нима това щѣше да бѣде неговата слабостъ? Нима не можеше да има съвършенъ човѣкъ на земята? Нима всѣки трѣбваше да има своето уязвимо мѣсто?

Но, не. Имаше на земята люде, които сѣ били велики и съвършени въ всѣко свое дѣло.

Той си спомни думитѣ на Жираръ дьо Шанли за Бодуена, спомни си за всичко онова, което бѣ чувалъ отъ Агнеса за Ричардъ Львското сърдце. И благородната му душа трепна отъ възторгъ, при спомена за славния юнакъ.

— Знаешъ ли — попита той внезапно — у кого храб-